

MARKUS RAETZ

IVAM CENTRE JULIO GONZALEZ

7 octubre 1993 / 2 gener 1994

L'exposició presenta dues-centes cinquanta obres de Markus Raetz, incloent-hi objectes, dibuixos i aquarel·les. Les obres de Raetz demostren el seu interès pels materials naturals i pels límits de la percepció; una preocupació ja evident en les seues primeres obres tridimensionals per la misteriosa intriga de la forma i la visió, l'observació i la imaginació, el món interior i exterior.

Amb motiu de la mostra s'ha editat el llibre **Polaroids 1978-1993**, amb text d'Ad Petersen, i un catàleg amb textos d'Ad Petersen i Max Wechsler.

Markus Raetz (Berna 1941) és un artista polifacètic que es resisteix a les classificacions estilístiques: és tant el creador d'un univers laberíntic ple de significats com un investigador de les múltiples possibilitats d'expressió del pensament i la fantasia. El seu treball posa en qüestió els límits i la relativitat de la seua percepció, i sorgeix a partir d'una imaginació lliure que se sorprèn de si mateixa.

Per a desenvolupar els seus plantejaments, Raetz ha escollit el dibuix com a procediment bàsic. El seu domini de tots els estils i recursos d'aquesta tècnica clàssica introdueix l'espectador en un món de trencaclosques i jeroglífics que força a reflexionar i desxifrar. En el pensament de Raetz predominen les imatges, i utilitza el dibuix com una tècnica d'indagació que li permet anticipar l'estructura de les seues instal·lacions caracteritzades per la senzillesa formal i la complexitat de continguts. Sobre això, el mateix artista escriu: "En iniciar un projecte repasse les meues carpetes i llibres d'esbossos; en aquesta mecànica del record hi ha una fantàstica productivitat. Potser aquesta manera de procedir es pot comparar com a molt amb el principi del fitxer, on les més sorprenents associacions només apareixen amb l'atzar cercat".

Raetz ataca els problemes que li planteja la realitat al mateix temps que els inherents al procés creatiu perquè, per a ell, ambdós tenen la mateixa importància. Les idees esdevenen motius i imatges. Aquestes variacions formals, en renovació constant, s'originen a partir de l'aplicació dels principis de la anamorfosi i la metamorfosi que Raetz entén com una manera de percebre el món. Així, per exemple, el que a primera vista pot semblar una perfecta configuració abstracta, es revela com una obra figurativa. Tot això exigeix un acostament a l'art amb unes maneres de veure diferents de les habituals o les apreses: "A mi —declara Raetz— m'interessen els processos de percepció; les afirmacions no s'han de valorar ni de manera merament científica ni de manera merament filosòfica, sinó com una explicació artística que pot ser utilitzada per l'espectador". En conseqüència, l'artista suís reclama davant la seua obra una presència activa, i una curiositat que supere la monotonia i la letàrgia.

Amb la dissolució de la usual contraposició entre allò concret i allò abstracte i el rebuig de les perspectives parcials, Raetz qüestiona una i altra vegada l'òptica frontal del nostre ull i, amb això, el caràcter lineal del nostre pensament.

IVAM CENTRE JULIO GONZALEZ

Guillem de Castro, 118 - 46003 València
Tel. (96) 386 30 00 - Fax (96) 392 10 94

De dimarts a diumenge d'11 a 20 hores
Diumenge, dia del Museu, entrada gratuïta
Dilluns tancat

Col·labora:

PRO HELVETIA
Fondation suisse pour la culture

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA

